



Arrest

nr. 249 723 van 23 februari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. MOHAMMAD
Franklin Rooseveltlaan 70
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 31 augustus 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2020 met X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 11 december 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 maart 2020 dient verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn minderjarig kind, van Belgische nationaliteit.

Op 31 augustus 2020 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter

kennis gebracht op 27 september 2020. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 06.03.2020 werd ingediend door:

Naam: N.

Voorna(a)m(en): K.

Nationaliteit: Pakistan

Geboortedatum: (...)1987

Geboorteplaats: Ladhaywala Cheema

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen. '

Uit de gegevens van het administratieve dossier blijkt dat niet voldaan is aan het gestelde in artikel 40bis, § 2, 4° van de wet van 15.12.1980. Immers, gezien er sedert 01.07.2020 (na de indiening van de huidige aanvraag gezinshereniging) geen sprake meer is van een samenwonen tussen betrokkene en de referentiepersoon, dient hij aan te tonen dat er een affectieve en financiële band met de referentiepersoon bestaat. Betrokkene legt hieromtrent geen documenten voor. Het komt toe aan betrokkenen zijn aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

DIT DOCUMENT IS GEENSZINS EEN IDENTITEITSBEWIJS NOCH EEN NATIONALITEITSBEWIJS."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen vast dat verzoeker op 22 september 2020 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een ander familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, wederom in functie van zijn Belgisch minderjarig kind C.I.K. De verwerende partij wijst erop dat de vernietiging van de bestreden beslissing van 31 augustus 2020 slechts tot gevolg kan hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoeker. De verwerende partij is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat verzoeker een nieuwe aanvraag heeft ingediend. Bijgevolg kan de eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden verzoeker geen bijkomend nut verschaffen. De verwerende partij besluit dat het ingediende annulatieberoep wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang onontvankelijk is.

2.2 In de synthesesmemorie stelt verzoeker dat hij een nieuwe aanvraag heeft ingediend omdat de bestreden beslissing manifest onredelijk en ongegrond is. De nieuwe aanvraag houdt een geheel nieuw onderzoek in en staat los van de eerste aanvraag en van de huidige bestreden beslissing. Verzoeker meent dat hij zijn belang behoudt omdat hij niet kan voorspellen hoe de toekomst verloopt en omdat hij in de toekomst de Belgische nationaliteit zal willen aanvragen, zal de datum van zijn eerste bijlage 19ter van belang zijn. Ter terechtzitting voegt de raadsvrouw van verzoeker nog toe dat zijn belang niet hypothetisch is.

2.3 De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen

naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt inderdaad dat de verzoeker op 22 september 2020 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende in functie van zijn Belgisch minderjarig kind. De advocaat van verzoeker betwist dit niet ter terechtzitting. Verweerder betoogt dat verzoeker gelet op het feit dat hij opnieuw een bijlage 19ter in ontvangst nam in dezelfde hoedanigheid en dat voor de nieuwe aanvraag hoe dan ook een nieuwe beslissing zal worden genomen, hij niet aantoonde over het rechtens vereiste belang te beschikken bij het indienen van huidige vordering.

De Raad merkt op dat, zoals verweerder aangeeft, moet worden vastgesteld dat verzoeker door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie uitdrukkelijk zijn wil te kennen heeft gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken.

De vernietiging van de op 31 augustus 2020 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoekers aanvraag van 6 maart 2020. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen. Overeenkomstig artikel 40 *juncto* artikel 42, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 52, § 4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient verweerder immers over de aanvraag van 22 september 2020 te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden en zal bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, verzoeker in het bezit worden gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing geen bijkomend nut meer kan verschaffen en verzoeker niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cf.* in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Het verlies van een actueel belang in de vernietiging van de bestreden beslissing is het gevolg van de keuze die door de vreemdeling zelf wordt gemaakt van de te volgen procedure. Waar verzoeker betoogt dat zijn belang erin bestaat in de toekomst de Belgische nationaliteit te willen aanvragen (hetgeen vooralsnog hypothetisch is) waarbij de datum van de eerste bijlage 19ter van belang kan zijn, toont hij geen 'actueel belang' aan. Een belang dat erin bestaat een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren en vervolgens ervan uitgaande dat hij een verblijfsrecht krijgt (hetgeen eveneens vooralsnog hypothetisch is) om vervolgens te kunnen terugvallen op de datum van de eerste bijlage 19ter wanneer hij in de toekomst de Belgische nationaliteit gaat aanvragen, is een onrechtstreeks belang. Er wordt derhalve niet aangetoond dat de verzoeker in de gegeven omstandigheden nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de beslissing van 31 augustus 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker bevestigt overigens zelf dat hij niet kan voorspellen hoe de toekomst verloopt.

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN